

ΕΙΠΕ
ΓΕΡΩΝ...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες

Δύο ἔγγαμες γυναῖκες στὸν κόσμο
ὑπερέβησαν στὴν ἀρετὴ τὸν Μέγα Μακάριο!

**Ὁ Θεὸς χαρίζει
τὸ Πνεῦμα καὶ τὸ Ἔλεός Του
σὲ ὅσους ἔχουν καλὴ προαίρεση***

Κάποτε, στὴν ὥρα τῆς προσευχῆς στὸ κελλί του, ὁ Μέγας Μακάριος ἄκουσε μιὰ φωνὴ ἄνωθεν, νὰ τοῦ λέγει:

- **Μακάριε**, πρέπει νὰ ξέρεις, πῶς, παρὰ τὶς προσευχὲς καὶ τὴν ἄσκησή σου, δὲν ἔφτασες ἀκόμη στὰ μέτρα τῆς ἀρετῆς ποὺ ἔχουν ἀνέβει ἐκεῖνες οἱ δυὸ γυναῖκες, στὴν τάδε πολιτεία...

Τὸ πρωῖ ὁ Γέροντας σηκώθηκε, ἄρπαξε τὸ ξύλινο ραβδί του καὶ πῆρε τὸν δρόμο γιὰ τὴν πολιτεία ἐκεῖνη. Ὅταν ἔφτασε, ρώτησε κ' ἔμαθε ποῦ μένουν ἐκεῖνες οἱ γυναῖκες, καὶ χτύπησε τὴν πόρτα τους.

Βγήκε λοιπόν, ἡ μιὰ γυναῖκα καὶ τὸν ὑποδέχτηκε στὸ σπίτι, μὲ πολὺ χαρούμενο πρόσωπο. Ὡσπου νὰ καθῆσει ὁ Γέροντας νὰ πάρει μιὰ ἀνάσα, ἦρθε καὶ ἡ ἄλλη.

Τότε τὶς κάλεσε καὶ τὶς δυὸ κοντά του, καὶ μόλις κάθησαν τοὺς λέγει:

- Ἐκαμα ὄλο τοῦτο τὸν δρόμο, καὶ ὑπέμεινα τόση κούραση, ὥσπου ἀπὸ τὴν ἔρημο νὰ φτάσω ἴσαμ' ἐδῶ. Σᾶς παρακαλῶ, λοιπόν, νὰ μοῦ πῆτε ποιά εἶναι ἡ πνευματικὴ σας ἐργασία καὶ οἱ ἀρετὲς ποὺ ἀγωνίζεστε ν' ἀσκεῖτε.

Ἐκεῖνες ἀπαντοῦν, μὲ πολλὴ ἀπλότητα:

- Πίστεψέ μας, ἅγιε Γέροντα, πῶς δὲν μένουμε ἔξω ἀπὸ τὰ κρεβάτια τῶν συζύγων μας· ποιά ἐργασία πνευματικὴ, λοιπόν, περιμένεις ἀπὸ μᾶς;

Ὁμως, ὁ Γέροντας τοὺς ἔβαλε μετάνοια καὶ τὶς παρακάλεσε νὰ τοῦ φανερώσουν τὴν ἀρετὴ τους.

* * *

Βλέποντας τότε τὴν πολλὴν ὑπομονή του, εἶπαν στὸν ἅγιο Γέροντα:

- Ἐμεῖς εἴμαστε ξένες γιὰ τοῦτο τὸν κόσμο, κ' ἔτυχε νὰ παντρευτοῦμε συζύγους ποὺ ἦταν ἀδέλφια κατὰ σάρκα. • Ἀπὸ τότε ποὺ ζοῦμε σὲ τοῦτο τὸ σπίτι μὲ τοὺς ἄνδρες μας, δὲν θυμούμαστε νὰ χουμε μαλώσει ποτὲ μεταξύ μας, οὔτε νὰ ποῦμε ἄσχημη κουβέντα ἢ μιὰ στὴν ἄλλη. • Πάντα μας ζοῦμε, ὅλα τὰ χρόνια, μὲ εἰρήνη καὶ ὁμόνοια, ἀγαπημένες. • Κάποτε μᾶς ἦρθε ἕνας περίεργος λογισμὸς: νὰ ἐγκαταλείψουμε τοὺς ἄντρες μας καὶ νὰ πᾶμε σ' ἕνα γυναικεῖο Μοναστήρι νὰ ζήσουμε.

Κάναμε ἀγῶνα, καὶ παρακαλέσαμε πολλοὺς ἄντρες μας νὰ μᾶς ἀφήσουν νὰ φύγουμε· μὰ δὲν τὰ καταφέραμε νὰ τοὺς πείσουμε. • Ἔτσι, καθὼς δὲν πετύχαμε αὐτὸ τὸν σκοπὸ μας, κάναμε μιὰ συμφωνία οἱ δύο μας μὲ τὸν Θεό: νὰ μὴ βγεῖ ποτὲ πιά ἀπ' τὸ στόμα μας κανένας κοσμικὸς λόγος, ἀδιαφόρετος.

* * *

Ἀκούγοντας τοῦτα τὰ λόγια ὁ ἅγιος ἐκεῖνος Γέροντας, ἐθαύμασε καὶ εἶπε:

- Ἀληθινὰ, δὲν παίξει κανένα ρόλο τὸ ν' ἀκολουθεῖ κανεὶς τὸν παρθενικὸ βίον ἢ τὸν ἕγγαμο, τὸ νὰ ναι Μοναχὸς ἢ κοσμικὸς, γιὰ νὰ τοῦ χαρίσει ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα Του καὶ τὸ Ἔλεός Του· ἐκεῖνο ποὺ μονάχα ζητάει ἀπὸ μᾶς εἶναι ἡ προαίρεση.

Ὁ Γέροντας οἰκοδομήθηκε πνευματικὰ πολλὸ ἀπὸ τὴν ἀρετὴ τους κ' ἐπέστρεψε στὸ κελλί του, στὴν ἔρημο, δοξάζοντας τὸν Θεό.

(*) Π.Β. Πάσχου, *Γυναῖκες τῆς Ἐρήμου, Μικρὸ Γεροντικὸ Γ'*, σελ. 18-19, ἔκδ. «Ἀκρίτας», Ἀθήνα 2007, Ἐπιμέλ. ἡμετ. • Ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Οἰκοδομὴ καὶ Παραμυθία», Τεύχος 4ο Ἰουνίου - Αὐγούστου 2014.